

DON JUAN

Hvad siger du? Jeg, bange? Om så du var selve Hades, ville jeg give dig hånden.

(Don Juan rækker ham hånden)

DON GONZALO

Med håndslaget gives der tilsagn om, at i morgen klokken ti venter jeg dig til aftensmaden. Kommer du?

DON JUAN

Jeg troede, at jeg fik en meget større opgave. I morgen er jeg din gæst. Hvor skal vi mødes?

DON GONZALO

I mit kapel.

DON JUAN

Jeg alene?

DON GONZALO

Nej, kom begge to; og hold dit ord på samme måde, som jeg holdt mit.

DON JUAN

Jeg overholder aftalen, for jeg er en Tenorio.

DON GONZALO

Og jeg en Ulloa.

DON JUAN

Jeg møder op.

DON GONZALO
Det tror jeg på. Farvel.

(Stengæsten går mod døren)

DON JUAN
Farvel. Vent, jeg lyser for dig.

DON GONZALO
Unødvendigt, for nådens lys er med mig.

(Stengæsten går langsomt bort, mens han og Don Juan ser på hinanden, indtil han forsvinder, og Don Juan lades tilbage i gru)

DON JUAN
Bevar mig vel! Jeg er badet i sved over hele kroppen, og indeni klapper jeg, for hjertet er frosset til is. Da han tog min hånd og maste den, var det, som om Helvede kunne anes: aldrig før så jeg en hede som den! Han trak vejret ret plaget, mens han fandt sin stemme frem; så koldt var åndedraget, at det slægtede Helvede på. Men alt dette er blot tanker, som fodrer fantasien: frygten for de døde har alle dage været bondens værste frygt; *jeg* frygter jo ikke en anset mand, der lever, og som har åndsevner, sjæl og talent: hvorfor da frygte de døde? I morgen tager jeg til kapellet, hvor jeg er inviteret, så Sevilla kan forgabes og forfærdes over mit mod.

(Han går)

SEVILLA, REAL ALCÁZAR, KONGENS PALADS

(Kong Alfonso XI, ledsaget af sit følge og Don Diego Tenorio, træder ind)

KONGEN

Er Isabela ankommet?

DON DIEGO

Ja – og ret forbistret.

KONGEN

Så hun er utilfreds med sin vielse?

DON DIEGO

Herre, hun føler sig udstødt, forkættet.

KONGEN

Hendes sorg har en anden oprindelse. Hvor er hun nu?

DON DIEGO

I Karmeliterklostret *Las Descalzas* nyder hun velsignelse.

KONGEN

Hun skal straks forlade klostret og gøre dronningen selskab i paladset.

DON DIEGO

Da Don Juan er en del af vielsen, herre, så giv ham foretræde hos Jer.

KONGEN

Han får audiens, og i galla, for festen bør bekendtgøres til glæde for alle og enhver. Don Juan Tenorio er fra i dag greven af Lebrija; lenet får han med manér, og har Isabela mistet en hertug, hun fortjente, så får hun nu en greve.

DON DIEGO

For den gunst kysser vi alle Eders fod.

KONGEN

I fortjener den fornemme ære, for anerkendelse er noget, vi vægter højt, og jeg er lidt bagud med denne. Ved samme anledning bliver Doña Anas bryllup også fejret hér, Don Diego.

DON DIEGO

Med Octavio?

KONGEN

Nej, Octavio bør være fri for at udbedre denne misere. Doña Ana har gennem dronningen bedt mig om at benåde markis'en, for nu hvor hendes fader er død, agter hun at gifte sig; hun mistede sin fader, men får en ægtemand. Senere skal I stiltørdigt finde vej til Trianas fort og veksle et par ord med ham; til kusinens trøst og oprejsning, og som compensation, får han benådning.

DON DIEGO

Nu ser jeg, hvad jeg længe ønskede.

KONGEN

Fortæl ham, at vielserne finder sted i aften.